

Halve eeuw later:
de videoclip voor
'Like a Rolling Stone'

● In de interactieve clip zap je tussen zestien tv-kanalen. © RV

Bijna een halve eeuw na datum heeft Bob Dylans 48 jaar oude klassieker 'Like a Rolling Stone' nu toch een videoclip. Niet zomaar een compilatie van concertfragmenten bovendien maar een interactieve clip waarbij de kijker zelf bepaalt wat er te zien is.

De clip moet de release van de CD-box *The Complete Album Collection Volume 1* extra in de verf zetten. Die box bevat vijfendertig studio-albums van de singersongwriter, zes live-albums, een dubbelalbum met niet eerder verschenen tracks en een boek.

Maar wie bijna een halve eeuw wacht om met een videoclip op de proppen te komen, kan er zich niet van af maken met een filmpje vol bijeengeraapte concertfragmenten. En dus koos Dylan voor een interactieve aanpak. In de videoclip, gemaakt door het digitale bureau Interlude, kan de kijker zappen tussen zestien verschillende televisiekanalen, met elk hun eigen verhaallijn.

Alle personages die je te zien krijgt, playbacken het Dylan-nummer zodat je naadloos van het ene kanaal naar het andere kunt overschakelen om zo je eigen videoclip samen te stellen. (PD)

Lisbeth Gruwez

van Singapore tot Aarschot in 100 stappen

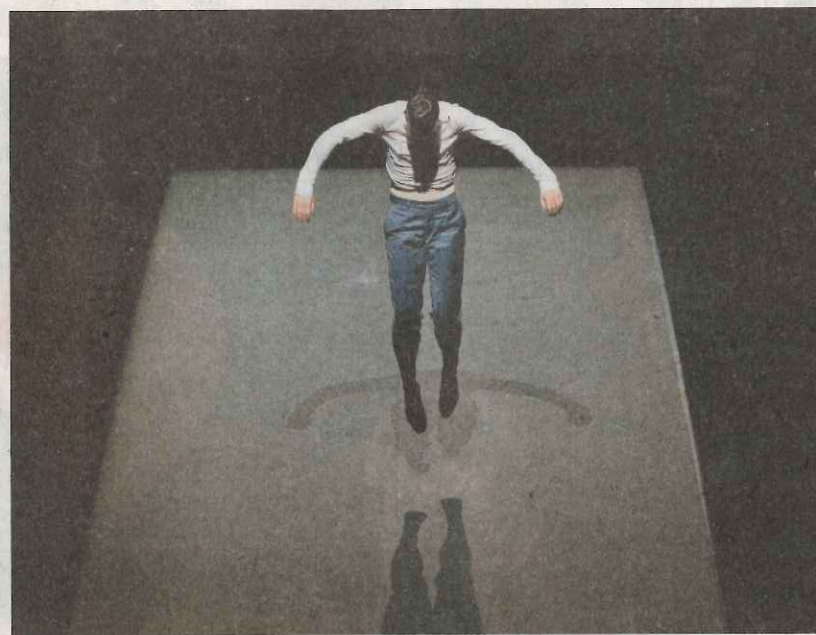
Begin 2012 ging *It's going to get worse and worse and worse, my friend* in première in Brussel. De danssolo van Lisbeth Gruwez heeft nu honderd opvoeringen op de teller. Dat wordt gevierd in de KVS. 'We gaan als altijd keihard ons best doen.'

PIETER T'JONCK

Honderd opvoeringen – en het einde is nog lang niet in zicht – is uitzonderlijk: dansvoorstellingen halen vaak zelfs de kaap van tien niet. Gruwez weet echter wat lange tournees zijn. De solo *Quando l'uomo principale è una donna* die Jan Fabre voor haar creëerde speelde ze wel 150 keer. Toen ging ze echter solo onder de naam Voetvolk. Hard knokken, voor weinig geld.

Maarten Van Cauwenberghe was vanaf het eerste uur haar muzikant, medeauteur, manager en *partner in crime*. Bart Meuleman volgde als huisdramaturg. Al snel bouwde ze met stukken als *Forever Overhead* een ijzersterke reputatie als performer op in België en Nederland.

Gruwez: "Voetvolk, dat zijn de soldaten zonder paard, die enkel hun lijf hebben om in de strijd te gooien. Dat doe ik ook: mij voor 100 procent geven. Voetvolk drukt ook uit dat wij ons niet te goed voelen om in een parochiezaal op te treden. Als mensen ons uitnodigen, dan gaan we. Ook al is het een plek zonder 'prestige'. Zopas keerden we nog vervroegd terug

● Gruwez maakt voor haar solo gebruik van fragmenten uit een speech van de Amerikaanse tv-predikant Jimmy Swaggart. © LUC DE PREITERE

'Mensen kwamen al zeggen dat ze dit stuk nooit zouden vergeten'

van Singapore om in Aarschot te spelen. Wij brengen dans naar de mensen." Dat is geen ijdel woord, want Voetvolk houdt het in elk geval eenvoudig en goedkoop door veel 'multitasking'. Programmamakers lopen daardoor weinig financieel risico.

Dat het zo hard zou gaan met *It's going to get worse...* had ze echter zelf niet verwacht. "We hadden al mooie recensies vooraleer Anita Mathieu van de Rencontres Chorégraphiques in Parijs ons uitnodigde. Dat was een groot succes, bij pers en bij programmamakers. Dat bracht de bal aan het rollen. Plots hebben

we een veel groter bereik. In Europa speelden we van Zweden tot Italië. Buiten Europa ging het van New York naar Singapore, Taiwan, en terug naar Colombia. Brazilië volgt. De ene uitnodiging brengt de andere voort."

Albert en Paola

Sommige uitnodigingen zijn wel heel onverwacht. Toen Voetvolk optrad in het Castello di Fosdinovo in Italië waren Albert en Paola daar net ook te gast. Ze konden de voorstelling niet bijwonen. De dag erop kwam echter de vraag om hen een kort stukje te tonen. Gruwez: "Om 10 u 's morgens! Ik snel kostuum strijken en hop. Eerst dacht ik een fragment te tonen, maar uiteindelijk speelden we het hele stuk, met het koningspaar op niet meer dan een meter van mij vandaan. Achteraf hebben we lang nagepraat. De koning zei dat hij niet zo thuis is in de kunst als zijn echtgenote, maar wel veel gevoeld had. Korte tijd later belde hij ons om ons adres te vragen. Hij wou ons zijn foto's nasturen."

Gruwez glundert als ze het verhaal vertelt. Maar zo komen we terug op het succes van dit stuk. "Dans gaat over communiceren, maar wel op een diep, energetisch niveau. Als je daar dan intense klankfragmenten aan toevoegt, dan komt dat twee keer zo hard binnen. Mensen kwamen mij al zeggen dat ze dit stuk nooit zouden vergeten."

It's going to get worse and worse and worse, my friend in KVS, tot en met 23/11.